

de ledende Mænd for Industri og Haandværk, saa er det ganske sikkert, at det af dem erkendes, at der fra Statens Side er ydet væsentlige Bidrag til Industrien og Haandværket; jeg tror ikke, de klage i saa Henseende, men derfor kunne deres Ønsker jo alligevel godt gaa videre, og navnlig til en saadan Foranstaltning som den, her er Tale om, der har et saa smukt Formaal og er bleven saa godt gennemført, som den hidtil er bleven. Jeg tænker dog, at der vil blive givet mig Beslighed til inden 3dje Behandling at forhandle nærmere med det ærede Udvalg angaaende denne Bevilling. — Under Nr. 88 har Flertallet foreslaaet en Nægtelse af en begæret Forhøjelse til Garverforeningen i Danmark. Ordføreren for Mindretallet har allerede udtalt sig varmt for denne Bevilling, og jeg kan ganske slutte mig til ham i saa Henseende, jeg tror, det er rigtigt, hvad han har sagt: at der i det Fag ikke er den Velstand, som man antager; det har tidligere været Tilfældet, at dette Fag har været ret velstillet, men det arbejder nu under meget trykkede Kaar, idet det arbejder under en haard Konkurrence fra Ulandet, hvor man med ny Fremgangsmaader er i Stand til at tilvirke billigere, end man er her hjemme, hvor man jo lever endnu tilbøds paa forældede Fremgangsmaader. Jeg tror derfor, at der er særlig Grund til at støtte Garverforeningen i dens Bestræbelser for at faa Fremgang i Faget, og jeg skal paa det bedste anbefale Bevillingen til Vedtagelse. — Bevillingerne til Skytteforeningerne under Nr. 92 i Betænkningen ere allerede blevene udførligt omhandlede af det ærede Medlem af Odense N. 3. B. (Berntsen). Jeg skal her minde om, at Skyttebevillingen jo, som tidligere fremhævet, for 1883—84 har staaet paa det samme Beløb af 34,000 Kr. Der er alt bleven omtalt, at der gentagne Gange har været Henvendelser til Indenrigsministeriet om at faa denne Konto forhøjet, men man har afflaaet at indlade sig herpaa under Henvisning til den Splittelse, som har været i Skytteforeningerne. Nu er denne Splittelse hævet, jeg tror, fuldstændigt. Sikker er det i alt Fald, at de sidste store Foreninger, der stod uden for, nemlig Akademisk Skytteforening, og Svendborg Amts ny Skytteforening, ere traadt ind igen under Overbestyrelsen. Maaſte er det muligt, at der i Frederikshavn findes en Skytteforening, som ikke er traadt ind under Overbestyrelsen, men den er saa lille, at den godt kan lades ude af Betragtning. Sammenlutningen er altsaa nu fuldført, og der findes derfor hos Skytteforeningerne en berettiget Forventning om at faa for-

øget deres Tilskud. Det Forslag, som Ministeriet har fremsat i saa Henseende paa Grund af Begæring fra Skytteforeningerne, synes maaſte noget rigeligt; men det er fremkommet efter 10 Mars Forløb, hvor man ingen Forøgelse har faaet. Nu er det foreslaaede sat betydeligt ned af Flertallet, og noget mindre af Mindretallet. Jeg skal varmt anbefale, at man her slutter sig til Mindretallet, og jeg tror, at der herved vil gives Skytteforeningerne en Støtte, som de ikke godt kunne undvære. Jeg er enig i, at Skytteforeningerne maa opfattes, saaledes som det tidligere omtalte ærede Medlem har gjort gældende, mere som en Opdragelsesinstitution, som en Institution, hvis Formaal netop er, at se at skabe en bedre og kraftigere Ungdom her i Landet. Hele denne Virksomhed, forekommer det mig, falder noget nærmere sammen med Skolevirksomheden, og for saa vidt kan det Tilskud, der gives til Skytteforeningerne, ikke sammenstilles med Tilskudet til de Foreninger, hvis Formaal er af rent økonomisk Karakter. I øvrigt har det ærede Medlem jo ogsaa godtgjort, at i Virkeligheden ydes der ogsaa meget betydelige Bidrag fra Medlemmernes Side. — Der har været Samraad med Udvalget om Alderdomsunderstøttelsens Forhold til Legater. Spørgsmaalet her drejer sig om, hvorvidt Legater kunne gives til de Personer, som oppebære Alderdomsunderstøttelse. Dette er et Forhold, som jeg tror, ligger aldeles uden for Indenrigsministerens Omraade. Forholdet er, at disse Legater bortgives jo efter Fundatser og efter de Bestemmelser, som indeholdes i Fundatserne. Det er jo da muligt, at der i Fundatsen for et Legat staaer en Bestemmelse, der hindrer, at det kan gives til den, som oppebærer Alderdomsunderstøttelse; det kan saaledes være, at der staaer deri, at Legatet ikke maa gives til nogen, der nyder Understøttelse af Kommunen i nogen som helst Form, eller lignende. I saa Tilfælde kan naturligvis en saadan Bestemmelse i Fundatsen ikke forandres, den maa følges. Men naar Spørgsmaalet stilles saaledes, om et Legat overhovedet kan gives til Alderdomsunderstøttede, saa er det klart, at det kan der ikke være noget i Vejen for, bortset fra de Tilfælde, hvor Fundatsens Indhold forbyder det. Hvorvidt imidlertid de paa gældende, der uddele Legaterne, ville gøre det eller ikke, det er noget, som Indenrigsministeriet ikke kan blande sig i. Det er klart, at naar der er en Legatportion ledig, saa søges den af en Mængde, det er vist altid Tilfældet; af disse er der mange, der ere ligestillede, og saa kan det meget vel